

26.03.2024

Asia/6

§ 39

Yksityishenkilön oikaisuvaatimus koskien kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan päätöstä 30.1.2024, § 7

HEL 2019-004390 T 12 03 00

Päätös

HL 51 §:n perusteella korjattu
virheellinen vuosiluku otsikossa,
MN 13.5.2024

~~Virheellinen otsikko: Yksityishenkilön oikaisuvaatimus koskien kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan päätöstä 30.1.2022, § 7~~

Kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunta hylkäsi ***** oikaisuvaatimuksen.

Käsittely

Asian aikana kuultavana oli liikuntapalvelupäällikkö Tuuli Salospohja. Asiantuntija poistui kuulemisensa jälkeen kokouksesta.

Esittelijä

hallintojohtaja
Kirsti Laine-Hendolin

Lisätiedot

Tuuli Salospohja, liikuntapalvelupäällikkö, puhelin: 09 310 87500
tuuli.salospohja(a)hel.fi
Kata Isotalo, erityissuunnittelija, puhelin: 09 310 21706
kata.isotalo(a)hel.fi

Liitteet

- 1 Salassa pidettävä (JulkL (621/1999) 24.1 § 25 k)
- 2 Oikaisuvaatimus 22.2.2024, liite, SUH
- 3 Salassa pidettävä (JulkL (621/1999) 24.1 § 25 k)
- 4 Salassa pidettävä (JulkL (621/1999) 24.1 § 25 k)
- 5 Oikaisuvaatimus, täydennys 18.3.2024_liite_kriteerit, lisäykset maaliskuun 2024
- 6 Oikaisuvaatimus, täydennys 18.3.2024, liite, muu syy, mahdolliset kriteerit 2024
- 7 Oikaisuvaatimus, täydennys 18.3.2024, liite, muut mahdolliset tositteet 2024

Muutoksenhaku

Kunnallisvalitus, oikaisuvaatimuksen johdosta annettu päätös

Otteet

Ote

Oikaisuvaatimuksen tekijä

Otteen liitteet

Esitysteksti

Kunnallisvalitus, oikaisuvaatimuksen johdosta annettu päätös

26.03.2024

Asia/6

Päätösehdotus

Päätös on ehdotuksen mukainen.

Esittelijän perustelut

Oikaisuvaatimus

Oikaisuvaatimuksen tekijä on tehnyt oikaisuvaatimuksen kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan päätöksestä 30.1.2024, § 7. Kyseisellä päätöksellä on päätetty erityisuimakortin myöntämisperusteista. Oikaisuvaatimus on saapunut määräajassa ja se voidaan tutkia.

Oikaisuvaatimuksen tekijä on varannut alkuperäisessä oikaisuvaatimuksessaan tilaisuuden täydentää oikaisuvaatimustaan. Oikaisuvaatimuksen tekijä on toimittanut täydennyksen 19.3.2024.

Oikaisuvaatimuksessa esitetyt vaatimukset ja perusteet

Oikaisuvaatimuksessa vaaditaan, että lautakunnan päätöstä muutetaan siten, että entiset Kela-korttien merkintöihin, diagnooseihin ja lääketieteellisen selvitykseen perustuvat kriteerit pidetään voimassa ainakin siihen asti, että lautakunnan päätöksessä vaaditut uudet erityisuimakorttia hinnaltaan vastaavat uimakortit ja liikuntakortit ovat valmiina käyttöön.

Lisäksi oikaisuvaatimuksessa vaaditaan, että erityisuimakortin myöntämiskriteeriksi lisätään myös työkyvyttömyyseläkepäättös ja/tai Kelan todistus maksetusta kansaneläkkeestä (työkyvyttömyyseläke alle 65-vuotiaat).

Oikaisuvaatimuksen tekijä katsoo myös, että päätös on hyvän hallinnon periaatteiden ja tarkoituksenmukaisuusperiaatteen vastainen.

Oikaisuvaatimuksen tekijä haluaa myös oikaisuvaatimuksensa yhteydessä esittää Helsingin kaupungille uutta toimintaa.

Oikaisuvaatimus ja oikaisuvaatimuksen täydennys tarkempine perusteluineen ovat asian liitteenä.

Oikaisuvaatimuksen kohteena oleva päätös

Kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunta päätti 30.1.2024, § 7 erityisuimakortin myöntämiskriteereistä sillä perusteella, että muutos edistää kaupunkilaisten ja eri sairausryhmien välistä yhdenvertaisuutta sekä parantaa kaupunkilaisten yksityisyydensuojaa ja tietosuojaa erityisuimakorttia myönnettäessä.

Lautakunnalle annettujen selvitysten sekä yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunnan yksityishenkilöiden osalta tekemien päätösten perusteella on katsottu, että yksittäiset diagnoosit erityisuimakortin myöntämiskriteereinä eivät kohtele kaupunkilaisia yhdenvertaisesti.

Oikaisuvaatimuksen käsittely ja päätöksen perustelut

Oikaisuvaatimus sisältää kolme erillistä oikaisu- tai muutospyyntöä.

Diagnoosien, lääketieteellisten selvitysten ja Kela-korttimerkintöjen säilyttäminen myöntämiskriteereinä

Oikaisuvaatimuksessa vaaditaan, että lautakunnan päätöstä muutetaan siten, että entiset Kela-korttien merkintöihin, diagnooseihin ja lääketieteellisen selvitykseen perustuvat kriteerit pidetään voimassa ainakin siihen asti, että lautakunnan päätöksessä vaaditut uudet erityisuimakorttia hinnaltaan vastaavat uimakortit ja liikuntakortit ovat valmiina käyttöön.

Vastineeksi todetaan, että kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunta on erityisuimakorttityöryhmän tekemän selvityksen pohjalta arvioinut myös oikaisuvaatimuksen tekijän esittämää vaihtoehtoa osana selvitystään erityisuimakortin myöntämiskriteereistä. Lautakunta on myös erityisuimakorttityöryhmän selvityksen pohjalta arvioinut, että erityisuimakortin myöntäminen yksittäisille diagnoosiryhmille tai Kela-korttien lääkekorvausmerkintöjen perusteella ei ole enää perusteltua.

Lisäksi kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan tekemä päätös perustuu heille tarjottuihin varsin laajoihin selvityksiin siitä

- millaisia yhdenvertaisuusongelmia syntyy yksittäisten diagnoosien ja Kela-kortin tunnusten valikoimisesta alennuksen saajiksi
- millaisia yksityisyydensuojaongelmia syntyy yksittäisten diagnoosien todistamisesta liikuntapalveluille sekä
- millaisia resurssiongelmiä sosiaali- ja terveystaloudella on tuottaa erikseen erityisuimakorttiin oikeuttavia pelkistettyjä todistuksia.

Keskeisin ongelma erityisuimakortin aiemmissa, 1.8.2021 voimaan tulleissa myöntämiskriteereissä oli se, että ne eivät kohdelleet eri vamma- ja pitkäaikaissairasryhmiä yhdenvertaisesti. Nykyisen tutkimustiedon valossa lähes kaikkien katsotaan hyötyvän liikunnasta perussairaudesta riippumatta, mutta erityisuimakortti myönnettiin ainoastaan yksittäisille valikoiduille sairaus- ja vammaryhmille suuren osan vamma- ja sairausryhmistä jäätyä mahdollisuuden ulkopuolelle. Erityisuimakortin myöntäminen yksittäisille diagnoosiryhmille on aiemmin perusteltu vesi- ja liikunnan vaikuttavuudella sairauden hoidossa, mutta nykyisen tutki-

mustiedon perusteella lähes kaikkien katsotaan hyötyvän monipuolisesta liikunnasta sairaudesta riippumatta.

Lautakunnalle tarjottujen selvitysten perusteella vesiliikunnan ei katsota olevan ainoa tai ensisijaisesti suositeltava liikuntamuoto millekään kohderyhmälle tai sairausryhmälle. Tämä käy ilmi esimerkiksi kansallisista Liikunnan Käypä hoito -suosituksista sekä kansallisista UKK:n laatimista soveltavista liikkumisen suosituksista. Liikunnan Käypä hoito -suositus on kansallinen hoitosuositus siitä, minkä sairauksien hoidossa liikunnasta on tutkimuksen perusteella todettu vaikuttavuutta. Soveltava liikkumissuositus on tehty henkilöille, joiden toimintakyky on alentunut sairauden tai vamman vuoksi tai jotka käyttävät liikkumisessa apuvälineitä, kuten kävelykeppiä, rollaattoria tai pyörätuolia.

Tehtyjen selvitysten perusteella menettely vesiliikunnan vaikuttavuustutkimukseen perustuen ei myöskään kohtelisi eri sairausryhmiä yhdenvertaisesti riippuen siitä, kuinka paljon sairautta tai vesiliikunnan vaikuttavuutta sairauden hoitoon on tutkittu.

Lautakunnalle tarjotut selvitykset osoittavat, että vesiliikunnan vaikuttavuudesta eri sairausryhmien hoitoon ei ole tehty riittävän laajamittaista systemaattista tutkimusta, jotta tutkimustiedolla voisi perustella vesiliikunnan vaikuttavuutta yhdenvertaisesti kaikkien olemassa olevien sairausryhmien osalta. Liikunnan vaikuttavuuden arvioinnissa on hyödynnetty jo tehtyjä systemaattisia tiedonhakuja, kuten Liikunnan Käypä hoito -suositusta, jossa vesiliikuntaa ei suositettu yhdenkään sairauden ainoaksi tai ensisijaiseksi liikunnalliseksi hoitomuodoksi.

Tehtyjen selvitysten perusteella vesiliikunnan ei katsottu olevan ensisijainen tai ainoa liikunnallinen hoitomuoto minkään sairauden hoidossa. Sen sijaan lähes jokaisen sairausryhmän katsottiin hyötyvän monipuolisesta liikunnasta yleisesti, ja vesiliikunnan katsottiin tutkimusten ja asiantuntijoiden kokemuksen perusteella olevan sopiva liikuntamuoto monelle sairaudesta riippumatta. Myös soveltavat liikkumisen suositukset suosittavat monipuolista liikuntaa myös henkilöille, joiden toimintakyky on rajoittunut vamman tai pitkäaikaissairauden vuoksi. Asiantuntijoiden arvioiden perusteella yksittäisen liikuntalajin soveltavuutta yksilölle on vaikeaa tehdä pelkän diagnoosin perusteella, sillä diagnoosi ei suoraan kerro yksilön toimintakyvystä.

Kela-kortin lääkekorvattavuustunnukset eivät myöskään ole yhdenvertainen tapa osoittaa vammaa tai pitkäaikaissairautta, sillä tunnus kertoo sairautteen käytettävän lääkeaineen korvattavuudesta. Kaikista sairauksista ja niiden hoitoon osoitetusta lääkityksestä ei ole saatavilla korvauksia, minkä vuoksi kaikkien sairauksien osalta ei ole saatavilla myöskään Kela-kortin tunnusta. Menettely kohtelisi epätasa-arvoisesti

eri sairausryhmiä riippuen siitä, korvataanko sairauden hoitoon käytettävää lääkettä. Kela-kortin tunnukset eivät myöskään kerro suoraan asiakkaan diagnoosia, sillä yhden tunnuksen alle voi sisältyä useita sairausryhmiä, joiden hoitoon käytettävä lääkeaine on korvattava.

Lisäksi Kela-kortin tunnukset ja yksittäisten diagnoosit (joista lääketieteelliset selvitykset) myöntämiskriteereinä olisivat ristiriidassa lautakunnan 30.1.2024 päättämän myöntämisperiaatteen kanssa, joka on pysyvästä vammasta tai pitkäaikaissairaudesta johtuva merkittävä toimintakyvyn rajoite. Kela-kortin lääkekorvattavuustunnus tai diagnoositieto eivät tehtyjen selvitysten perusteella kerro sairauden vaikeusasteesta tai asiakkaan toimintakyvystä.

Koska erilaisia sairauksia ja terveydenhuollon käyntisyitä on selvitysten perusteella olemassa 1,6 miljoonaa, kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan päätös on tehty yksittäisten sairausryhmien tarkastelun sijaan tarkastelemalla koko vammaisten ja pitkäaikaissairaiden joukkoa kokonaisuutena.

Helsingin kaupunki katsoo, että oikaisuvaatimuksen tekijän esittämät perustelut kohdentuvat ainoastaan yksittäisiin sairausryhmiin ja ovat riittämättömät arvioimaan asiaa kaikkien sairausryhmien osalta.

Jos yksittäisiä diagnooseja sisällytettäisiin erityisuimakortin myöntämiskriteereihin, vaatisi se määrätyn diagnoosin todistamista liikuntapalveluille. Koska diagnoosi on henkilön terveystieto eli arkaluontoinen yksityisyydensuojan piiriin kuuluva tieto, ei vapaa-ajan palveluissa ole tarkoituksenmukaista tiedustella tai käsitellä näitä tietoja tarjotessaan vapaa-ajan palveluita kaupunkilaisille. Kulttuurin ja vapaa-ajan toimialalla ei ole myöskään tarvittavaa lääketieteellistä osaamista arvioida asiakkaan esittämiä terveystietoja.

Lisäksi kaikkien yksittäisten sairauksien todentaminen vaatii lääkärin diagnosointia, ja yksittäistä sairautta ei voida osoittaa ilman asianmukaista todistusta. Helsingin sosiaali- ja terveystieteelliset palvelut ovat ilmaisseet, että heillä ei ole resursseja mm. henkilöstövajeen sekä kiristyneen hoitotakuun vuoksi luoda tarvittavaa määrää asianmukaisia, pelkistettyjä todistuksia vain erityisuimakortin hankkimiseksi, kun vesiliikunta ei ole ensisijainen tai ainoa hoitomuoto millekään sairaudelle.

Lisäksi yksittäisistä sairausryhmistä ei tehtyjen selvitysten perusteella ole valmiita yksityisyydensuojan turvaavia todistuksia.

Oikaisuvaatimuksen tekijä esittää lisäksi myöntämisperusteisiin lisättäväksi vaihtoehdoksi (virkevastuulla ja konsultointimahdollisuudella ratkaistavan) harkinnanvaraisen vapaamuotoisen kirjallisen hakemuksen asiantuntijalausuntoineen: MUU PERUSTELTU SYY. Vastineeksi tode-

taan, että kaikkia olemassa olevia diagnooseja ja käyntisyitä ei ole mahdollista arvioida yhdenvertaisesti. Kulttuurin ja vapaa-ajan toimialan viranhaltijoilla ei myöskään ole vaadittavaa lääketieteellistä osaamista arvioida asiakkaiden esittämiä terveystietoja ja toteuttaa harkinnanvaraisuutta erityisuimakortin myöntämisessä yhdenvertaisesti.

Oikaisuvaatimuksen tekijän mukaan liikuntatoimi kieltäytyy vastaanottamasta asiakkaiden kirjallisia lääketieteellisiin selvityksiin perustuvia hakemuksia, mikä on turvattu perustuslailla ja hallintolailla. Oikaisuvaatimuksen tekijän mukaan julkinen terveydenhuolto kieltäytyy antamasta terveydenhuoltolain 22 §:n mukaista todistusta tai lausuntoa, joka on välttämätön hoidon tai vastaavan syyn kannalta. Vastineeksi todetaan, että Helsingin kaupunki muuttaa aiemmin kuvatuista syistä erityisuimakortin myöntämisprosessia. Kyse ei ole kieltäytymisestä vastaanottaa perustuslain tai hallintolain mukaisia todistuksia tai kieltäytymisestä antaa terveydenhuoltolain 22 §:n mukaista todistusta tai lausuntoa.

Näiden selvitysten perusteella päädyttiin päätökseen, jossa erityisuimakortin myöntämiskriteerinä toimisi yksittäisten sairauksien sijasta pysyvästä vammasta tai pitkäaikaissairaudesta aiheutuva toimintarajoite. Toimintarajoitteita voi ilmetä sairaudesta riippumatta. Lisäksi toimintarajoite on osoitettavissa usealla erilaisella asiakkaan yksityisyydensuojan turvaavalla todistuksella.

Lisäksi kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunta on 30.1.2024 päätöksessään edellyttänyt, että toimiala alkaa välittömästi valmistelevaan erityisuimakorttia hintatasoltaan vastaavan uima- tai liikkumiskortin luomista ja ulottamista myös tiettyjä sosiaaliturvaetuuksia saaville henkilöille sekä selvittämään, olisiko perusteita sisällyttää erilaisia sosiaalietuuksia saavia ryhmiä muiden alennusten piiriin. Nämä lautakunnan edellyttämät selvitystyöt on käynnistetty ja päätöksenteko tapahtuu selvitystyön valmistumisen jälkeen omana prosessinaan.

Työkyvyttömyyseläkepääätös ja/tai kansaneläkkeestä maksetun Kelan todistuksen lisääminen erityisuimakortin myöntämiskriteeriksi

Oikaisuvaatimuksessa vaaditaan, että erityisuimakortin myöntämiskriteeriksi lisätään myös työkyvyttömyyseläkepääätös ja/tai Kelan todistus maksetusta kansaneläkkeestä (työkyvyttömyyseläke alle 65 v).

Vastineeksi todetaan, että kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunta on jo 30.1.2024 päätöksessään edellyttänyt, että toimiala alkaa välittömästi selvittämään, mitkä KELA:n pienimpien sosiaaliturvaetuuksien saajaryhmät, kuten työkyvyttömyyseläkkeellä, kuntoutustuella (alle 65-vuotiailla), takuueläkkeellä (alle 65-vuotiailla), eläketuella (61–64-vuotiailla), sairauspäivärahalla, osatyökyvyttömyyseläkkeellä tai perustoimeentulotuella olevat puuttuvat alennusten piiristä.

Lautakunta on myös päätöksessään edellyttänyt, että toimiala alkaa välittömästi valmistelevaan erityisuimakorttia hintatasoltaan vastaavan uima- tai liikkumiskortin luomista ja ulottamista myös tiettyjä sosiaaliturvaetuuksia saaville henkilöille sekä selvittämään, olisiko KELA:n pienimpien sosiaaliturvaetuuksien saajaryhmiä mahdollista sisällyttää alennusryhmiin.

Nämä lautakunnan edellyttämät selvitystyöt on käynnistetty ja päätöksenteko tapahtuu selvitystyön valmistumisen jälkeen omana prosessinaan.

Asianosaisten kuuleminen

Oikaisuvaatimuksen tekijä katsoo myös, että päätöksenteossa ei ole kuultu hallintolain ja perustuslain mukaisesti asianosaisia, joiden etuun muutokset vaikuttavat merkittävästi ja pysyvästi.

Vastineeksi todetaan, että Helsingin kaupunki on kuullut kaupunkilaisia erityisuimakortin myöntämiskriteereistä järjestämällä kuulemistilaisuuksien vammais- ja pitkäaikaissairausjärjestöjen edustajille. Järjestöjen on katsottu ajavan niiden kaupunkilaisten asioita, joihin erityisuimakortin myöntämiskriteereiden uudistamisen vaikutukset kohdistuvat.

Hyvän hallinnon periaatteet ja tarkoituksenmukaisuusperiaate

Oikaisuvaatimuksen tekijä katsoo myös, että päätös on hyvän hallinnon periaatteiden ja tarkoituksenmukaisuusperiaatteen vastainen.

Vastineeksi todetaan seuraavaa. Hyvän hallinnon periaatteita ovat mm.

- Yhdenvertaisuusperiaate, jonka mukaisesti kaikkia on kohdeltava tasapuolisesti.
- Tarkoitussidonnaisuuden periaate, jonka mukaisesti viranomaisen ei saa käyttää harkintavaltaansa väärin.
- Luottamuksensuojaperiaate, jonka mukaisesti yksityisten täytyy voida luottaa viranomaisten toiminnan oikeellisuuteen sekä hallintopäätösten pysyvyyteen.
- Suhteellisuusperiaate, jonka mukaisesti viranomaisen toimien on oltava oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.

Lähtökohtaisesti kaikkia kuntalaisia tulee kohdella tasapuolisesti ja yhdenvertaisesti. Kunta voi kuitenkin halutessaan myöntää esimerkiksi erityisuimakortin tietyillä kriteereillä tietyille erityisryhmille perustellusta syystä. Yhdenvertaisuuslain mukaisessa positiivisessa erityiskohtelussa on kyse erityistoimenpiteistä, joilla parannetaan tiettyyn ryhmään kuuluvien henkilöiden asemaa ja olosuhteita todellisen yhdenvertaisuuden saavuttamiseksi.

Kunta voi käyttää harkintavaltaansa erityisuimakortin myöntämiskriteerien määrittelyssä ja kuulla tarpeellisiksi katsomiaan tahoja asian osalta. Erityisuimakortti ei ole subjektiivinen oikeus, vaan kunta voi itse määrittellä erityisuimakortin myöntämiskriteerit ja niihin oikeutetut henkilöt. Halutessaan kunta voi myös päättää luopua kokonaan erityisuimakortin käytöstä.

Erityisuimakortin myöntämiskriteereitä tarkastetaan ja arvioidaan säännöllisin väliajoin asiantuntijoiden toimesta ja myönnetyt kortit ovat voimassa määräajan. Asiakkaalle jo myönnetty erityisuimakortti (kortille ladattu uintiaika) on voimassa sen voimassaolon loppuun asti myöntämiskriteerien muuttumisesta huolimatta. Erityisuimakortin saaminen tiettyillä kriteereillä tietyksi määräajaksi ei kuitenkaan tee siitä asiakkaalle pysyvää oikeutta, vaan erityisuimakortti myönnetään aina hakuajankohdalla voimassa olevien kriteereiden perusteella määräajaksi.

Oikaisuvaatimuksen tekijän viittaama viiden vuoden määräaika erityisuimakorttivastauksessa viittaa todistuksen voimassaoloon. Erityisuimakortin (uintiajan) hankkimiseksi on aina tullut esittää todistus siitä, että asiakas täyttää kulloinkin voimassa olevat myöntämiskriteerit. Käytännössä asiakkaan saama vastaus on ollut todistus siitä, että asiakas on esittänyt hakemuksellaan lääketieteellisen selvityksen siitä, että tämä täyttää aiemmin käytössä olleet erityisuimakortin myöntämiskriteerit ja hänellä on osto-oikeus uintiaikaan samojen myöntämiskriteereiden ollessa voimassa. Vastauksessa myös todetaan, että määräajan jälkeen tositteet erityisuimakortin hankkimiseksi tulee lähettää liikuntapalveluille uudestaan. Kyseisen järjestelyn vuoksi todistusta erityisuimakortin ostamiseksi ei ole tarvinnut esittää vuosittain. Koska myöntämiskriteerit muuttuivat kokonaan, myös osto-oikeus vanhoilla kriteereillä poistuu.

Kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunta on 30.1.2024 päätöksessään muuttanut erityisuimakortin myöntämiskriteereitä asiantuntijoiden arvioon perustuen. Erityisuimakortin myöntämiskriteereitä muuttamalla on pyritty saamaan aikaan selkeät ja tarkoituksenmukaiset myöntämiskriteerit nykyisen tutkimustiedon valossa. Lisäksi kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunta on 30.1.2024 edellyttänyt, että toimiala alkaa välittömästi valmistelemaan hintatasoltaan vastaavan uima- tai liikkumiskortin luomista ja ulottamista tiettyjä sosiaaliturvaetuuksia saaville henkilöille sekä selvittämään, olisiko perusteita sisällyttää erilaisia sosiaalietuuksia saavia ryhmiä muiden alennusten piiriin.

Yhteenveto oikaisuvaatimuksen muutospyyntöistä

Helsingin kaupunki katsoo oikaisuvaatimuksen tekijän perusteluiden arvioivan päätöstä vain yksittäisten kohderyhmien kannalta sekä yksit-

26.03.2024

Asia/6

täisestä näkökulmasta. Näin ollen Helsingin kaupunki katsoo oikaisuvaatimuksen tekijän esittämät perustelut riittämättömiksi muuttamaan tehtyä päätöstä, joka on tehty arvioiden koko laajaa vammaisten ja pitkäaikaissairaiden joukkoa kokonaisuutena sekä useista perustavanlaatuisista näkökulmista, kuten yhdenvertaisuuden ja asiakkaan tietosuojaan näkökulmasta.

Oikaisuvaatimuksen vaatimusten ja perusteluiden lisäksi oikaisuvaatimuksen tekijä esittää kaupungille uusien kokemusasiantuntijoiden kouluttamista, joita voisi käyttää tarvittaessa erityisuimakorttityöryhmän vahvistuksena.

Vastineeksi todetaan, että kokemusasiantuntijoiden kouluttaminen ja hyödyntäminen kaupungin päätöksenteon valmistelussa ei liity oikaisuvaatimuksessa esitettyihin vaatimuksiin. Näin ollen oikaisuvaatimuksen tekijän esitystä ei arvioida osana oikaisuvaatimuksen käsittelyä.

Johtopäätökset

Oikaisuvaatimuksessa ei yllä käsitellysti ole esitetty sellaisia perusteita, joiden johdosta oikaisuvaatimuksen kohteena olevaa päätöstä tulisi muuttaa. Näin ollen oikaisuvaatimus on hylättävä.

Toimivalta

Kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan päätöksestä tehdyn oikaisuvaatimuksen osalta päätösvalta on kuntalain nojalla kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnalla.

Esittelijä

hallintojohtaja
Kirsti Laine-Hendolin

Lisätiedot

Tuuli Salospohja, liikuntapalvelupäällikkö, puhelin: 09 310 87500
tuuli.salospohja(a)hel.fi
Kata Isotalo, erityissuunnittelija, puhelin: 09 310 21706
kata.isotalo(a)hel.fi

Liitteet

- 1 Salassa pidettävä (JulKL (621/1999) 24.1 § 25 k)
- 2 Oikaisuvaatimus 22.2.2024, liite, SUH
- 3 Salassa pidettävä (JulKL (621/1999) 24.1 § 25 k)
- 4 Salassa pidettävä (JulKL (621/1999) 24.1 § 25 k)
- 5 Oikaisuvaatimus, täydennys 18.3.2024_liite_kriteerit, lisäykset maaliskuun 2024
- 6 Oikaisuvaatimus, täydennys 18.3.2024, liite, muu syy, mahdolliset kriteerit 2024
- 7 Oikaisuvaatimus, täydennys 18.3.2024, liite, muut mahdolliset tositteet 2024

26.03.2024

Asia/6

Muutoksenhaku

Kunnallisvalitus, oikaisuvaatimuksen johdosta annettu päätös

Otteet

Ote

Oikaisuvaatimuksen tekijä

Otteen liitteet

Esitysteksti

Kunnallisvalitus, oikaisuvaatimuksen johdosta annettu päätös

Päätöshistoria

Kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunta 30.01.2024 § 7